

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1997. október 6-i 97/55/EK IRÁNYELVE

a megtévesztő reklámra vonatkozó 84/450/EGK tanácsi irányelvnek az összehasonlító reklámra történő kiterjesztése miatt történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 100a. cikkére,
tekintettel a Bizottság javaslatára,
tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,
a Szerződés 189b. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, az egyeztetőbizottság által 1997. június 25-én jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

(1) mivel a Közösség fő céljai közé tartozik a belső piac megvalósítása; mivel intézkedéseket kell elfogadni a belső piac zavartalan működésének biztosítása érdekében; mivel a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása;

(2) mivel a belső piac megvalósítása egyre szélesebb körű választékot jelent majd; azért, hogy a fogyasztók a belső piacot a lehető legjobban használhassák, illetve használják ki, és mivel a reklám rendkívül fontos szerepet játszik abban, hogy Közösség-szerte az áruk és szolgáltatások számára hatékony piacok nyíljanak meg, az összehasonlító reklám formáját és tartalmát meghatározó alapvető rendelkezéseknek egységesnek kell lenniük, valamint össze kell hangolni az összehasonlító reklám feltételeit a tagállamokban; mivel ha ezek a feltételek teljesülnek, ez segíteni fogja a különféle összehasonlítható termékek előnyeinek tárgyilagos bemutatását; mivel az összehasonlító reklám az áruk és szolgáltatások nyújtói közötti versenyt is serkentheti a fogyasztók javára;

(3) mivel az egyes tagállamokban az összehasonlító reklámmal kapcsolatos jelenleg hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések jelentősen eltérnek egymástól; mivel a reklám túllép a határokon, és más tagállamok területére is eljut; mivel a különféle nemzeti jogok összehasonlító reklámmal szembeni elfogadása vagy tiltása, akadályozhatja az áruk és szolgáltatások szabad mozgását és torzíthatja a versenyt; különösen mivel előfordulhat, hogy egyes vállalkozások a versenytársak által kialakított olyan reklámozási formáknak vannak kitéve, amelyekre nem tudnak azonos mértékben válaszolni; mivel az összehasonlító reklámra vonatkozóan biztosítani kell a szolgáltatásnyújtás szabadságát; mivel a Közösség feladata, hogy ebben a helyzetben segítséget nyújtson;

(4) mivel a tagállamok megtévesztő reklámra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1984. szeptember 10-i 84/450/EGK tanácsi irányelv hatodik preambulumbekzdése kimondja, hogy a megtévesztő reklám elleni nemzeti szintű rendelkezések összehangolását követően „a második szakaszban foglalkozzanak... , amennyiben szükséges, az összehasonlító reklámmal a Bizottság megfelelő javaslatai alapján.”;

(5) mivel az Európai Gazdasági Közösség fogyasztóvédelemmel és a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatos politikájának előzetes programjáról szóló 1975. április 14-i tanácsi állásfoglalás melléklete 3. pontjának *d)* alpontja a fogyasztók alapvető jogai között jelöli meg a tájékoztatáshoz való jogot; mivel ezt a jogot az Európai Gazdasági Közösség fogyasztóvédelemmel és a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatos politikájának második programjáról szóló 1981. május 19-i tanácsi állásfoglalás mellékletének 40. pontja, amely kifejezetten a fogyasztók tájékoztatásával foglalkozik, megerősítette; mivel az összehasonlító reklám, amennyiben jelentős, lényeges, ellenőrizhető és jellemző tulajdonságokat hasonlít össze és nem megtévesztő, megbízható eszköz lehet arra nézve, hogy tájékoztassa a fogyasztókat a fogyasztók előnyére;

(6) mivel kívánatos az összehasonlító reklám fogalmának olyan széles értelmezése, hogy az az összehasonlító reklám minden fajtájára kiterjedjen;

(7) mivel az összehasonlítást illetően meg kell állapítani az összehasonlító reklám megengedett feltételeit, hogy meg lehessen határozni, melyek azok az összehasonlító reklámmal kapcsolatos gyakorlatok, amelyek torzítják a versenyt, károsak lehetnek a versenytársakra nézve és kedvezőtlenül befolyásolhatják a fogyasztók döntését; mivel a megengedett összehasonlító reklám e feltételeinek tartalmazniuk kell az áruk és szolgáltatások tulajdonságai tárgyilagos összehasonlításának kritériumait;

(8) mivel csak akkor megengedhető, hogy az áruknak és szolgáltatásoknak csupán az árát hasonlítsák össze, ha ez az összehasonlítás tiszteletben tart bizonyos feltételeket, különösen azt, hogy a reklám ne legyen megtévesztő;

(9) mivel az összehasonlító reklám versenysértő és tisztességtelen módon történő alkalmazásának megakadályozása érdekében csak az azonos szükségleteket kielégítő vagy azonos rendeltetésű, egymással versenyző áruk és szolgáltatások összehasonlítása engedhető meg;

(10) mivel a szerzői jogra vonatkozó nemzetközi egyezmények, valamint a szerződéses és a szerződésen kívüli felelősségre vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazandók abban az esetben, ha az összehasonlító reklámban harmadik felek által végzett összehasonlító vizsgálatok eredményeire hivatkoznak vagy ezeket az eredményeket adják meg;

(11) mivel az összehasonlító reklám feltételei együttesen alkalmazandók, és összességükben kell őket figyelembe venni; mivel a Szerződéssel összhangban a tagállamoknak kell kiválasztaniuk e feltételek végrehajtásának formáit és módszereit, ha ezeket a formákat és módszereket ez az irányelv még nem rögzítette;

(12) mivel ezekhez a feltételekhez tartoznak különösen a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendeletből és különösen a rendelet 13. cikkének rendelkezéseiből adódó előírások, továbbá a Közösségnek a mezőgazdaságra vonatkozó egyéb rendelkezéseiből adódó előírások betartása;

(13) mivel a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 5. cikkének értelmében a lajstromozott védjegy a jogosultjának kizárólagos jogokat biztosít, köztük azt a jogot, hogy megakadályozza, hogy harmadik személyek azonos árukkal vagy szolgáltatásokkal, vagy adott esetben más árukkal kapcsolatban a gazdasági tevékenység körében a védjeggyel azonos vagy hozzá hasonló bármiféle megjelölést használjanak;

(14) mivel azonban az összehasonlító reklám hatékonnyá tétele érdekében szükséges lehet valamely versenytárs áruinak vagy szolgáltatásainak azonosítása olyan védjegyre vagy kereskedelmi névre való hivatkozással, amelynek az említett versenytárs a jogosultja;

(15) mivel a versenytárs védjegyének, kereskedelmi nevének vagy egyéb megkülönböztető jelzéseinek ilyen használata nem jelenti harmadik fél e kizárólagos jogának megsértését, ha megfelel ezen irányelv feltételeinek, mivel ebben az esetben célja csupán a különbségtétel és ezzel a különbségek tárgyilagos kiemelése;

(16) mivel intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy az olyan összehasonlító reklám ellenőrzésére, amely nem tesz eleget azoknak a feltételeknek, amelyeket ez az irányelv meghatároz, a 84/450/EGK irányelv 4. és 5. cikkében említett bírósági és/vagy közigazgatási eszközök álljanak rendelkezésre; mivel az említett irányelv 16. preambulumbekzdése szerint az autonóm testületek által gyakorolt, a megtévesztő reklám kiküszöbölésére irányuló önkéntes ellenőrzés szükségtelenné teheti a közigazgatási vagy bírósági eljárást, és ezért az ilyen ellenőrzést támogatni kell; mivel a 6. cikk a meg nem engedett összehasonlító reklámra is ugyanúgy vonatkozik;

(17) mivel a nemzeti autonóm testületek közösségi szinten létrehozott szövetségek vagy szervezetek révén koordinálhatják munkájukat és, többek között, országhatárokon túlnyúló panaszokkal is foglalkozhatnak;

(18) mivel a 84/450/EGK irányelv 7. cikke, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy olyan rendelkezéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el, amelyek átfogóbb védelmet biztosítanak a fogyasztók, a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szabadfoglalkozású tevékenységet folytató személyek, valamint a nagyközönség számára, nem alkalmazható az összehasonlító reklámra, ugyanis az említett irányelv módosításának célja olyan feltételek megállapítása, amelyek mellett az összehasonlító reklám megengedett;

(19) mivel az az összehasonlítás, amely egy árut vagy szolgáltatást oltalom alatt álló védjeggyel vagy védett kereskedelmi névvel ellátott áru utánzataként vagy másolataként mutat be, nem tekinthető olyan reklámnak, amely eleget tesz a megengedett összehasonlító reklámra vonatkozó feltételeknek;

(20) mivel ez az irányelv semmilyen módon nem érinti a Közösség meghatározott termékek és/vagy szolgáltatások reklámozására vonatkozó rendelkezéseit vagy a reklám meghatározott médiumokban való közzétételére vonatkozó korlátozásokat vagy tilalmakat;

(21) mivel ha valamely tagállam a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően meghatározott áruk vagy szolgáltatások reklámozását megtiltja, ez a tilalom az összehasonlító reklámra is kiterjeszhető, akár közvetlenül kimondott, akár az adott tagállam jogszabályai alapján valamely kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szabadfoglalkozású tevékenység gyakorlásának szabályozásáért felelős testület vagy szervezet által kimondott tilalomról van szó;

(22) mivel a tagállamok nem kötelesek megengedni az olyan áruk vagy szolgáltatások összehasonlító reklámját, amelyekre vonatkozóan a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően tilalmakat, köztük marketing módszerekre vonatkozó, vagy sebezhető fogyasztói csoportokat megcélzó reklámozásra vonatkozó tilalmakat tartanak fenn vagy vezetnek be; mivel a tagállamok a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően a szabadfoglalkozású szolgáltatások reklámozásában alkalmazott összehasonlításokra vonatkozóan tilalmakat vagy korlátozásokat tarthatnak fenn vagy vezethetnek be, akár közvetlenül kimondott, akár az adott tagállam jogszabályai alapján valamely

szabadfoglalkozású tevékenység gyakorlásának szabályozásáért felelős testület vagy szervezet által kimondott tilalomról van szó;

(23) mivel a belső piac megfelelő működése érdekében szükség van az összehasonlító reklámnak az ezen irányelvben megállapított feltételekkel történő szabályozására, és ezért közösségi szintű fellépésre van szükség; mivel erre a legalkalmasabb eszköz egy irányelv, mert az irányelv egységes általános elveket állapít meg, ugyanakkor a tagállamokra bízva az e célkitűzések eléréséhez szükséges formának és az alkalmas módszereknek a megválasztását; és mivel ez összhangban áll a szubszidiaritás elvével,

Elfogadta ezt az irányelvet:

1. cikk

A 84/450/EGK irányelv a következőképpen módosul:

(1) A cím helyébe a következő lép:

„A Tanács 1984. szeptember 10-i irányelve a megtévesztő és összehasonlító reklámról”;

(2) Az 1. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. cikk

Ezen irányelv célja, a fogyasztók, a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szabadfoglalkozású tevékenységet folytató személyek és általában a nagyközönség érdekeinek védelme a megtévesztő reklámmal, valamint annak tisztességtelen következményeivel szemben, valamint azoknak a feltételeknek a meghatározása, amelyek mellett az összehasonlító reklám megengedett.”;

(3) A 2. cikk a következő ponttal egészül ki:

„2a. összehasonlító reklám: minden olyan reklám, amely közvetlenül vagy közvetve felismerhetővé tesz valamely versenytársat, vagy a versenytárs által kínált árukat vagy szolgáltatásokat”;

(4) Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„3a. cikk

(1) Az összehasonlítást illetően összehasonlító reklám a következő feltételek teljesülése esetén megengedett:

- a) a reklám 2. cikk 2. pontja, a 3. cikk és a 7. cikk (1) bekezdése szerint nem megtévesztő;
- b) azonos szükségleteket kielégítő vagy azonos rendeltetésű árukat vagy szolgáltatásokat hasonlít össze;
- c) tárgyilagosan hasonlítja össze ezen áruk és szolgáltatások egy vagy több jelentős, lényeges, ellenőrizhető és jellemző tulajdonságát, amelybe az ár is beletartozhat;
- d) nem idézi elő a piacon a reklámozónak és valamely versenytársának, vagy a reklámozó és versenytársa védjegyének, kereskedelmi nevének, egyéb megkülönböztető jelzésének, áruinak vagy szolgáltatásainak összetévesztését;
- e) nem rontja vagy becsmérli valamely versenytárs védjegyeinek, kereskedelmi neveinek, más megkülönböztető jelzéseinek, áruinak, szolgáltatásainak, tevékenységeinek vagy körülményeinek a hírét;
- f) eredetmegjelöléssel rendelkező termékeknél minden esetben azonos megjelölésű termékekre vonatkozik;
- g) nem használja ki tisztességtelen módon valamely versenytárs védjegyének, kereskedelmi nevének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének vagy versenytárs termékek eredetmegjelölésének hírnevét;
- h) az árut vagy szolgáltatást nem egy védett védjeggyel vagy védett kereskedelmi névvel ellátott áru vagy szolgáltatás utánzataként vagy másolataként mutatja be.

(2) Különleges ajánlatra vonatkozó összehasonlítások esetében világosan és egyértelműen fel kell tüntetni, hogy az ajánlat milyen időpontban fejeződik be, illetve adott esetben, azt a tényt is, hogy a különleges ajánlat csak az áruk vagy szolgáltatások rendelkezésre állásáig érvényes, továbbá, ha az ajánlat még nem kezdődött meg, a különleges ajánlat vagy más különleges feltétel kezdetének időpontját is.”;

(5) A 4. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tagállamok mind a fogyasztók, mind a versenytársak és a nagyközönség érdekében biztosítják a megtévesztő reklám leküzdésére és az összehasonlító reklámra vonatkozó rendelkezések betartására alkalmas megfelelő és hatékony eszközöket.

Ezek az eszközök magukban foglalják azokat a jogi rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik azoknak a személyeknek vagy szervezeteknek, amelyeknek a nemzeti jog alapján jogos érdekük fűződik a megtévesztő reklám megtiltásához vagy az összehasonlító reklám szabályozásához, hogy

- a) bírósághoz forduljanak az ilyen reklám miatt; és/vagy
- b) az ilyen reklámot közigazgatási hatóság elé vigyék, amely hatóság a panaszok eldöntésére, vagy megfelelő bírósági eljárás kezdeményezésére vonatkozó hatáskörrel rendelkezik.”;

(6) A 4. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés francia bekezdései helyébe a következők lépnek:

„- elrendeljük a megtévesztő vagy a meg nem engedett összehasonlító reklám megszüntetését, vagy az e reklám megszüntetésének elrendeléséhez szükséges megfelelő bírósági eljárást megindítsák, vagy

- ha a megtévesztő reklámot, vagy a meg nem engedett összehasonlító reklámot még nem tették közzé, de a közzététel küszöbön áll, elrendeljük a közzététel megtiltását vagy a közzététel megtiltásának elrendeléséhez szükséges bírósági eljárást megindítsák.”;

b) a harmadik albekezdés bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok továbbá olyan jogosítványokat ruházhatnak a bíróságokra vagy a közigazgatási hatóságokra, amelyek alapján azok az olyan megtévesztő reklám vagy meg nem engedett összehasonlító reklám tartós hatásának kiküszöbölése céljából, amely reklám megszüntetését jogerős határozat már elrendelte, a következőket tehetik.”;

(7) Az 5. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. cikk

Ezen irányelv nem zárja ki, hogy autonóm testületek a megtévesztő reklámot vagy az összehasonlító reklámot önkéntesen ellenőrizzék és hogy a 4. cikkben említett személyek vagy szervezetek ilyen testületekhez forduljanak, amennyiben az ilyen testületek előtti eljárások a szóban forgó cikkben említett bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásokon felül rendelkezésre állnak. A tagállamok ösztönözhetik az önkéntes ellenőrzést.”;

(8) A 6. cikk a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) megköveteljük a reklámozótól, hogy bizonyítékot mutasson be a reklámban szereplő tényállítások hitelességéről, amennyiben a reklámozó és az eljárásban szereplő bármely másik fél jogos érdekeit tekintve véve az adott eset körülményei alapján ez a követelmény helyénvalónak tűnik, összehasonlító reklám esetében pedig megkövetelhetik, hogy a reklámozó az említett bizonyítékot rövid időn belül bemutassa; és”;

(9) A 7. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. cikk

(1) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat, hogy olyan rendelkezéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el, amelyek a megtévesztő reklám tekintetében a fogyasztók, a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szabadfoglalkozású tevékenységet folytató személyek, valamint a nagyközönség számára átfogóbb védelmet biztosítanak.

(2) Az első bekezdés az összehasonlítást illetően nem vonatkozik az összehasonlító reklámra.

(3) Ennek az irányelvnek a rendelkezései a meghatározott termékek és/vagy szolgáltatások reklámozására vonatkozó közösségi rendelkezések, illetve a reklám meghatározott médiumokban való közzétételére vonatkozó korlátozások vagy tilalmak sérelme nélkül alkalmazandók.

(4) Ennek az irányelvnek az összehasonlító reklámra vonatkozó rendelkezései nem kötelezik a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően bizonyos áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában reklámozási tilalmat fenntartó vagy bevezető tagállamokat, akár közvetlenül állapították meg a tilalmat, akár az adott tagállam joga alapján a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szabadfoglalkozású tevékenység gyakorlásának szabályozásáért felelős testület vagy szervezet állapította meg azokat, hogy megengedjék ezen áruk vagy szolgáltatások összehasonlító reklámját. Ha ezek a tilalmak csak meghatározott médiumokra korlátozódnak, ez az irányelv csak arra a médiumára alkalmazandó, amelyekre a tilalmak hatálya nem terjed ki.

(5) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg, hogy a tagállamok a Szerződés rendelkezéseivel összhangban a szabadfoglalkozású szolgáltatások reklámjaiban alkalmazott összehasonlításokra vonatkozó tilalmakat vagy korlátozásokat tartsanak fenn vagy rendeljenek el, akár közvetlenül, akár az adott tagállam joga alapján a szabadfoglalkozású szolgáltató tevékenység gyakorlásának szabályozásáért felelős testület vagy szervezet által.”

2. cikk

Panaszkezelési rendszer

A Bizottság megvizsgálja, hogyan lehet hatékony eszközöket létrehozni az összehasonlító reklámra vonatkozó, határokon átnyúló panaszok kezelésére. Ezen irányelv hatálybalépésétől számított két éven belül a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a vizsgálatok eredményeiről, amelyet adott esetben megfelelő javaslatokkal egészít ki.

3. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő 30 hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1997. október 6-án.

az Európai Parlament részéről

J. M. GIL-ROBLES

az elnök

a Tanács részéről

J. POOS

az elnök